

Dr. Felkai László
közigazgatási államtitkár részére

Belügyminisztérium

Budapest
Pf. 314.
1903

Tisztelt Közigazgatási Államtitkár Úr!

2019. május 7-én érkezett, BM/2916-/2019. iktatószámú, az *egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről szóló T/5237. sz. törvényjavaslathoz készített módosító javaslattal kapcsolatos kormányzati álláspont kialakításáról szóló kormány-előterjesztés* tervezetével (a továbbiakban: Tervezet) összefüggő álláspontomról az alábbiakban tájékoztatom.

A Tervezet azon koncepcionális megközelítésével, amely az állandó személyazonosító igazolvány tároló elemén rögzített szolgáltatásazonosító felhasználási körét és felhasználásának feltételrendszerét az egységes elektronikusártya-kibocsátási keretrendszerrel szóló 2014. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Nektv.) rendelkezéseinek alkalmazásához köti, egyetértek, álláspontom szerint a Nektv. hatályos szabályozása biztosítja azokat a releváns és megfelelő garanciákat, amelyek a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülése érdekében mellőzhetetlenek.

A Tervezet [a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) tervezett 5. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja] azonban a szolgáltatásazonosító felhasználási lehetőségét a Nektv. rendelkezéseitől független, nem definiált körben, bármely adatkezelési jogalap fennállása esetén, bármely adatkezelő számára is biztosítaná, amely megközelítés megítélésem szerint szolgáltatásazonosító kezelésével járó adatkezelési műveletek és felhasználási területek olyan széles köre előtt nyitná meg a jogi lehetőséget, amely összeegyeztethetetlen lenne a személyes adatok kezelésével kapcsolatos alapvető követelményekkel, így különösen az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatában rögzített osztott információs rendszerek követelményével, valamint az egységes és univerzális azonosító szám alkalmazásának tilalmával.

E megközelítés megítélésem szerint mindezek mellett tartalmában ellentétes lenne az Nytv. – a Tervezet rendelkezéseivel nem érintett – 29/B. § (1) bekezdésével, amely alapján a *„személyazonosító igazolvány tároló elemét úgy kell kialakítani, hogy a 29. § (7) bekezdésében megjelölt adatokat csak törvényben arra felhatalmazott szerv vagy személy ismerhesse meg”*.

A Nektv. 1. § (4) bekezdésének szövege alapján:

„A NEK-hez kártyakibocsátóként az csatlakozhat, akit

- a) törvény vagy törvény felhatalmazása alapján jogszabály a csatlakozásra kijelölt, vagy*
- b) az e törvény szerinti hatósági eljárásban kártyakibocsátásra feljogosítottak.”*

A Nektv. 4. § (5) bekezdése szerint pedig:

„A (4) bekezdés a) pontja szerinti esetben

a) kártyakibocsátó csak költségvetési szerv vagy közfeladatot ellátó más szerv lehet[...].”

Megítélésem szerint a Nektv. ezen idézett rendelkezései olyan garanciális elemként érvényesülnek, amelyek biztosítják, hogy a Nektv. keretei között adatkezelést végző és szolgáltatást nyújtó szervezetek és szolgáltatások köre e tevékenység jogszerűségének ellenőrzésére felhatalmazott állami szervezetek számára ismert és azonosítható legyen.

A szolgáltatásazonosítónak a Tervezet szerint a Nektv. által szabályozott rezsimtől független, de funkcionalitását, rendeltetését tekintve attól érdemben nem különböző felhasználása esetén is feltétlenül szükségesnek tartom az idézett garanciáknak megfelelő rendelkezések alkalmazásának előírását, így különösen azt, hogy a szolgáltatásazonosító jogszerű felhasználási körét és felhasználásának jogosultjait jogszabály (és/vagy erre feljogosított hatósági jogalkalmazást végző szerv, erre szolgáló eljárásban hozott egyedi döntése) határozza meg, amely felhasználásra jogosult az előbbi esetben csak költségvetési vagy közfeladatot ellátó más szerv lehet.

Kérem, a Tervezet átdolgozása során fentiekben jelzett észrevételeimet figyelembe venni szíveskedjen.

Budapest, 2019. május „ 9 ”

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
c. egyetemi tanár